

55. ULUSAL NÖROLOJİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

15 – 21 Kasım 2019, Antalya
Maritim Pine Beach Otel

Ana Tema: Hareket Bozuklukları

Bildiri Özetleri Kitabı

demografik özellikleri, SE tipleri, altta yatan etyolojileri ve tedavi basamaklarının sunulması planlanmıştır.

Gereç ve Yöntem:

Marmara Üniversitesi Hastanesi acil servisine başvuran, hastane servislerinde ya da yoğun bakım ünitesinde izlenirken nöbet geçirmesi nedeni ile tarafımıza konsülte edilen hastalar çalışmaya alınmıştır. SE tanısı konulan hastalarda SE tipi, pratik olarak konvulsif (KSE) ve non-konvulsif (NKSE) olarak ayrılmıştır. Hastaların EEG kayıtları yapılmış, ayrıca konvulsif SE'den NKSE'ye geçiş olup olmadığı açısından da EEG takipleri sürdürülmüştür. Altta yatan etyolojiyi ortaya koymak açısından hastalardan detaylı bir anamnez alınmış, ayrıca biyokimyasal analizler, enfeksiyöz panel, otoimmun ensefalit paneli ve görüntüleme tetkikleri yapılmıştır.

Bulgular:

Eylül 2018 ve Ağustos 2019 tarihleri arasında SE tanısı konulan toplam 51 hasta (28 erkek, 23 kadın) çalışmaya alınmıştır. Hastaların yaş ortalaması 55±20,25 (Medyan: 57)'tir. 51 hastaya ilişkin 53 atak kayıt edilmiştir (iki hastada rekürrens). Hastaların 21'i, KSE, 18'i NKSE, 14'ü ise KSE'den NKSE'ye geçiş göstermiştir. Altta yatan etyolojide en sık rastlananlar; intrakraniyal kitle, enfeksiyon ve antiepileptik ilaç bırakma ya da doz atlama şeklinde sıralanmıştır. Yoğun bakımda genel anestezi almayı gerektirecek dirençli SE hasta sayısı 24 olup bu hastalarda sıklıkla da midazolam infüzyonu tedavide verilmiştir.

Sonuç:

SE mortalite ve morbiditesi yüksek nörolojik acil bir durumdur. Bu nedenle erken tanı ve tedavi önem taşımaktadır. SE tek bir klinik tanı olmayıp, çeşitli formları ve geniş bir etyoloji yelpazesi mevcuttur.

SS-160 STARTLE EPİLEPSİ

MİNE SEZGİN , NERSES BEBEK

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ İSTANBUL TIP FAKÜLTESİ, NÖROLOJİ AD

Amaç:

Startle epilepsi (SE) ani, beklenmedik ses ve somatosensoriel uyarılar ile tetiklenen nöbetler ile karakterize bir epilepsi türüdür. Bu çalışmada İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi Nöroloji kliniğinde 1998-2018 tarihleri arasında takip edilmiş SE hastalarının demografik ve klinik özellikleri değerlendirilmiştir.

Gereç ve Yöntem:

İÜ Epilepsi kliniğinde 1998-2018 yılları arasında epilepsi tanısı ile takip edilmiş hastaların dosyaları retrospektif olarak incelendi. Startle Epilepsi tanısı ile izlenen 48 hasta çalışmaya dahil edildi.

Bulgular:

Değerlendirilen hastaların 25'i (%52) kadındı. Ortalama nöbet başlangıç yaşı 7,74±7.41 idi. Ortalama epilepsi süresi 18,25±11,04 yıl idi, ortalama takip süresi 7,63±7,60 yıl idi. En sık karşılaşılan etyoloji hipoksi-asfiksi (%31,2) iken 4 hastada erken çocukluk döneminde santral sinir sistemi enfeksiyonu öyküsü vardı. Hastanın %81,25 inde eşlik eden spontan nöbetler görülürken %18'inde yalnızca Startle nöbetler izlenmekteydi. Hastaların %58.3'ü politerapi ile izlenmekteydi. Kranyal görüntülemelerde en sık gözlenen anomali frontotemporal bölgelerde ensefalomalazik alanlar iken, %20 hastada beyin MR incelemesinde özellik saptanmadı. EEG incelemelerinde görülen patolojik bulgular değişkenlik göstermekteydi. Yalnızca somatosensoriyel uyarılar ile tetiklenen Startle nöbet yüzdesi %39.3 iken sadece ses ile tetiklenme yüzdesi %0.06 olarak bulundu.

Sonuç:

Startle Epilepsi, görece sık görülen semptomatik bir epilepsi türüdür. Etyolojisi değişkenlik göstermektedir ve sıklıkla dirençli seyretmektedir. En sık tetikleyici bizim çalışmamızda da olduğu gibi somatosensoriel uyarılardır. Görüntüleme ve EEG bulguları etyolojiye paralel olarak değişkenlik göstermektedir. Nöbet kontrolü için çoğu zaman politerapi gerekmekte, sık nöbetler morbiditede artışa ve yaşam kalitesinde düşmeye neden olmaktadır.

SS-161 TEMPORAL LOB EPİLEPSİLİ HASTALARDA İKTAL EEG YAYILIM PATERNLERİNDE DİFÜZYON TENSÖR GÖRÜNTÜLEME ANALİZİ

NERMİN GÖRKEM ŞİRİN [1], ÇİĞDEM ULAŞOĞLU-YILDIZ [2], ELİF KURT [3], ANİ KIÇIK [4], ALİ BAYRAM [3], NERSES BEBEK [1], BETÜL BAYKAN [1], CANDAN GÜRSES [1], TAMER DEMİRALP [5]

[1] İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ İSTANBUL TIP FAKÜLTESİ, NÖROLOJİ AD
[2] İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ HULUSİ BEHÇET YAŞAM BİLİMLERİ ARAŞTIRMA LABORATUVARI
[3] İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ AZİZ SENCER DENEYSEL TIP ARAŞTIRMA ENSTİTÜSÜ, SİNİRBİLİM AD
[4] DEMİROĞLU BİLİM ÜNİVERSİTESİ, FİZYOLOJİ AD
[5] İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ İSTANBUL TIP FAKÜLTESİ, FİZYOLOJİ AD

Amaç:

Nöbetlerin farklı yayılım paternleri prognoz açısından önemli olmakla birlikte bu konuda görüntülemeye ait veri sınırlıdır. Bu çalışmada, yüzeyel iktal EEG kayıtlarında "switch-of" lateralizasyon (SL) ve bilateral asenkroni (BA) paternleri izlenen temporal lob epilepsili (TLE) hastalarda difüzyon tensör görüntüleme (DTI) ile hemisferik ak madde yolaklarının incelenmesi amaçlandı.

Gereç ve Yöntem:

Yüzeyel video-EEG monitorizasyon incelemelerinde en az bir nöbetlerinde SL ve/veya BA saptanan 12 (6 sağ ve 6 sol) ve nöbetlerinde bu paternlerin bulunmadığı 13 TLE hastası (6 sağ ve 7 sol) ve 13 sağlıklı kontrol çalışmaya dahil edilerek onamları alındıktan sonra 3 T MRG cihazı ile DTI çekimleri yapıldı. TBSS (tract based spasial statistics) yöntemi kullanılarak tüm beyin analiz edildi ve fraksiyonel anizotropi (FA) değerleri hasta grupları ve kontroller arasında kıyaslandı.

Bulgular:

Tüm TLE'li hastalarda kontrollere kıyasla sol hemisferde belirgin olmak üzere ak maddede yaygın FA azalması izlendi (p≤0,001). SL ve/veya BA olan ve olmayan TLE grupları arasında FA değerlerinde fark izlenmezken, bu iktal yayılım paternleri olan sol TLE hastalarında, olmayan sol TLE grubuna kıyasla ipsilateral korona radiata superior ve anteriorunda, posterior korona radiatada, eksternal kapsül, superior longitudinal kapsül ve korpus kallozum genu ve gövdesinde belirgin olmak üzere yaygın FA azalması saptandı (p≤0,05).

Sonuç:

Çalışmamız bilateral iktal aktivite ve cerrahi sonrası kötü prognoz ile ilişkilendirilen farklı yüzeyel iktal yayılım paternleri olan TLE hastalarında interiktal dönemde ak madde yollarında yaygın fonksiyonel tutulmayı göstermiştir. Elde edilen en çarpıcı sonucumuz SL ve BA grubunda, her iki

yandan yayılım paternleri analiz edildiği halde, sol hemisferin ak maddesinde daha ciddi tutulumunun varlığının literatürde ilk kez gösterilmesidir.

SS-162 AKSİYON MYOKLONUSU – RENAL YETMEZLİK SENDROMU OLAN İKİ KARDEŞ OLGU

UYGUR TANRIVERDİ [1], MERVE HAZAL SER [1], GÖZDE YEŞİL [2], AYŞEGÜL GÜNDÜZ [1], MERAL ERDEMİR KIZILTAN [1], ÇİĞDEM ÖZKARA [1]

[1] *İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ-CERRAHPAŞA CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ, NÖROLOJİ AD*
[2] *BEZMİALEM ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ, TIBBİ GENETİK AD*

Olgu:

Aksiyon Myoklonusu – Renal Yetmezlik Sendromu, progresif myoklonik epilepsilerin nadir nedenlerinden birisidir. SCARB2 gen mutasyonunun neden olduğu hastalıkta başlıca epilepsi, myoklonus, tremor, renal yetmezlik görülmekle birlikte serebellar bulgular, polinöropati ve işitme problemleri de görülmektedir. Kliniğimizde takip edilen 2 kardeş olgu klinik ve elektrofizyolojik bulgularıyla birlikte değerlendirilecektir. Olgu 1: 25 yaşında kadın hasta, 7 yıl önce başlayan ve yavaş progresif bir seyir gösteren yürüme güçlüğü, dengesizlik şikayetine zamanla ince motor becerilerinde kayıp ve epilepsi nöbetleri eklenmiş. Hastanın soygeçmişinde birinci derece kuzen evliliği mevcuttu. 12 yaşındayken bir erkek kardeşi renal yetmezlik nedeniyle ex olmuş. 16 yaşında sağ olan erkek kardeşi fokal segmental glomeruloskleroz(FSGS) nedeniyle babanın verici olduğu renal transplant alıcısı olmuş (Olgu 2). Nörolojik muyanesinde hiperaktif derin tendon refleksleri, bilateral serebellar bulguları ve serebellar tipte dizartrisi mevcuttu. Polimyogramda istirahatte ses, dokunma ve fotik ile ortaya çıkan gövde ve ekstremite kaslarında 50-100 ms süreli myoklonuslar ve EEG de fotik uyarımla arkalarda belirgin 5-6 Hz diken-çoklu diken dalga paroksizmeleri görüldü. EMG incelemesinde duysal ve motor liflerin etkilendiği polinöropati saptandı. SCARB2 geninde homozigot düzeyde kesim bölgesi mutasyonu saptandı (NM_005506.3 c.704+1G>A). Olgu 2: 16 yaş erkek, transplant sonrasında tremoru olan hastanın nörolojik muayenesinde her iki elde ince frekanslı tremor dışında özellik yoktu. Hastanın tremor analizinde her iki üst ekstremitede germe postürüyle ortaya çıkan pozitif ve negatif myoklonusları görüldü. PME hastalarında renal tutulum açısından da araştırılmalı ve tremor ve renal etkilenimin olduğu olgularda AMRF göz önünde bulundurulmalıdır.

SS-163 AKUT UNİLATERAL VESTİBULOPATİ KOGNİTİF BOZUKLUK NEDENİ DEĞİLDİR

NEŞE ÇELEBİSOY , DİLARA AKTERT AYAR

EGE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ, NÖROLOJİ AD

Amaç:

Vestibüler yetmezlikte temel olarak vizyospasyal fonksiyonların etkilendiği kognitif bozukluklar tanımlanmıştır. Çalışmanın amacı tek taraflı vestibüler yetmezlikli (TTVY) hastalarda kognitif fonksiyonların değerlendirilmesidir.

Gereç ve Yöntem:

TTVY tanısı almış 21 hastanın kognitif fonksiyonları Standardize Mini Mental Test, Öktem Sözel Bellek Süreçleri Testi, Digit Span Testi, Çizgi Yönü Belirleme Testi, İşaretleme Testi, Rey Karmaşık Figür Testi yanı sıra Beck Depresyon ve Anksiyete Envanterleri ile değerlendirilmiş ve test sonuçları benzer yaş ve cinsiyette 20 sağlıklı gönüllü sonuçları ile karşılaştırılmıştır. İstatistik analiz SPSS Statistics 25.0 paket programı kullanılarak yapılmış normal dağılıma uymayan sayısal değişkenler Mann-Whitney U testi ile karşılaştırılmıştır. Multiple Logistic Regressionanalizi Beck Depresyon ve anksiyete skorlarının kognitif skorlara etkisini araştırmak için kullanılmıştır. Kategorik değişkenlerin değerlendirilmesi Chi-square test ile yapılmış anlamlılık için $p<0.05$ esas alınmıştır.

Bulgular:

Hasta grubu 12 erkek, 9 kadın ve yaş ortalaması 54.3 (SD: 10.3) yıl, kontrol grubu 13 erkek, 7 kadın ve yaş ortalaması 49.3 (SD: 8.5) yıldır. Eğitim yılları hastalarda 12.3 (SD: 4), kontrollerde 13.7 (SD: 3.4) yıldır. Kognitif test skorları karşılaştırıldığında İşaretleme Testi ($p=0.005$), Çizgi Yönü belirleme Testi ($p=0.042$) ve Geriye doğru Digit Span Testi ($p=0.029$) skorlarında sağlıklı kontrollere göre düşüklük bulunmuştur. Beck depresyon ($p=0.012$) ve anksiyete skorları ($p < 0.001$) arasındaki fark çok anlamlıdır. Univariate analizler ile kognitif test skorlarında saptanan farklar Beck depresyon ve anksiyete skorlarının göz önüne alındığı multiple regresyon analizinde sağlıklı gönüllülerden farklı değildir ($p > 0.05$).

Sonuç:

Son yıllarda vestibüler yetmezlikli hastalarda ağırlıkla vizyospasyal fonksiyonları ilgilendiren ancak kognisyonun diğer alanlarını da bozan defisitlerin ortaya çıktığı belirtilmektedir. Hastalarımızda konsantrasyon, uzaysal dikkat ve anlık hatırlama bozuklukları saptamış olmakla beraber bunun eşlik eden anksiyete ve depresyon ile ilişkili olduğu kanısına varılmıştır.